

конфлікту інтересів передбачені законодавством Великобританії (щодо посадових осіб, які обіймають політичні посади), Франції, Іспанії та деяких інших країнах.

Хоча конфлікт інтересів не слід ототожнювати з корупцією, зростає розуміння того, що неадекватне врегулювання конфліктів між приватними інтересами та обов'язками публічних службовців може стати джерелом корупції, а будь-яке корупційне правопорушення має під собою певний неврегульований конфлікт інтересів.

Література:

1. Запобігання проявам корупції та конфлікту інтересів на державній службі (міжнародний досвід). Інформаційно-довідковий матеріал. – Хмельницький: Центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій. – 2011. – 33 с.

ЖУПАНІН Аліна

слухачка магістратури за спеціальністю

«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри державного і муніципального управління Попович Т.М.)

УПРАВЛІНСЬКІ ТЕХНОЛОГІЇ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

Зміни, які відбуваються в економічній та соціальній сферах, вимагають прикладного обґрунтування питань про дієві механізми соціальних перетворень та технології управління соціальними процесами в різних сферах діяльності, в т.ч. і в розвитку трудових колективів. Для вирішення проблем соціального розвитку однією з базових управлінських технологій є соціальні технології. Їх сутність полягає в застосуванні інноваційних підходів щодо виявлення і використання прихованих потенціалів соціальної системи, отримання оптимального соціального результату при найменших управлінських витратах. Соціальні технології можуть розглядатися як сукупність

операцій, процедур соціальної дії на шляху отримання оптимального соціального результату (зміцнення соціальної організації, поліпшення умов життя людей, запобігання конфлікту тощо). В наукових джерелах поняття "соціальна технологія" щодо розвитку трудового колективу визначається як сукупність способів, методів, засобів, прийомів організації діяльності трудового колективу з метою дії на соціальні процеси в організації. Найчастіше такі технології включають наступні елементи: цілі, завдання і можливості для розвитку трудового колективу, які створені в організації; соціальні гарантії і соціальні стандарти, стан їх дотримання та надання; методи і прийоми соціального захисту працівників; система навчання і підвищення кваліфікації працівників; безпека праці та створення належних умов роботи тощо [1;3;4].

Базові соціальні технології включають:

- 1) технологію оперативного і стратегічного планування соціального розвитку трудового колективу;
- 2) соціальне конструювання;
- 3) стимулювання праці та морального задоволення працівника;
- 4) розвиток творчої активності працівників;
- 5) створення та підтримка сприятливого морально-психологічного клімату в колективі;
- 6) формування корпоративної (організаційної) культури, підвищення культури праці;
- 7) використання приватних соціальних технологій;
- 8) управління конфліктами та організацію комунікаційного спілкування, формування ділового іміджу організації.

За допомогою соціальних технологій виробляються нові моделі поведінки керівника, що є підґрунтям раціоналізації системи управління організацією.

До завдань соціальної технології входять: дослідження технологічного аспекту соціальної діяльності й дійсності; розробка ефективних способів і прийомів соціального впливу; опис численних соціальних технологій, обґрунтування критеріїв їхньої застосовності й ефективності, оцінка раціональності й оптимальності їхньої структури; проектування нових соціальних структур.

Соціальна технологія має дві форми: проект, який містить

процедури і операції, і сама діяльність, організована відповідно до цього проекту, що формує соціальний процес. Соціальний процес — це зміна соціального об'єкта під впливом внутрішніх і зовнішніх чинників, послідовна, безперервна зміна його станів. У системі, в якій протікають соціальні процеси, можна виділити наступні зони: 1) внутрішньоособові процеси, наприклад - самовиховання; 2) процеси, що відбуваються безпосередньо між двома або декількома індивідами (процес спілкування та ін.); 3) процеси, що відбуваються у відносинах між індивідом і групою (адаптації або дезадаптації); 4) процеси усередині групи, наприклад процеси організації або дезорганізації; 5) процеси у відносинах між групами, наприклад процеси національного самовизначення або інтернаціоналізації; 6) процеси, що відбуваються усередині окремого суспільства (соціальної мобільності, диференціації і асиміляції). Нижню межу утворюють внутрішньоособові процеси, що безпосередньо стикаються з психічними і психофізіологічними процесами, верхню межу — глобальні соціальні процеси.

Соціальна технологія є процесом послідовних стадій та операцій спрямованого впливу на соціальний об'єкт, зокрема, трудовий колектив. Соціальні операції здійснюються різними способами або методами. Так, мотивація трудової діяльності здійснюється методами стимулювання, заохочення, переконання, примусу.

Структура соціальної технології характеризується також наявністю: заданого алгоритму — системи послідовних дій у процесі вирішення завдання, досягнення конкретного результату; стандарту діяльності — процедур, дій, здійснюваних на базі досягнутого досвіду і високої культури виконання; послідовності операцій; змісту і логіки вирішення конкретного завдання — наявність науково обґрунтованого соціального проекту, стійких структурних компонентів.

Правильне формулювання завдань соціального управління вимагає: зібрати інформацію про соціальні, політичні, організаційно-технічні, економічні і інші процеси, які можуть привести до виникнення соціальних проблем; підготувати інформацію, яка відображає взаємозв'язок між цими процесами і причинно-наслідковою залежністю, а також дає змогу зробити необхідні висновки; проаналізувати вимоги населення про назрілі, але ще не вирішені проблеми; провести

порівняння між нормами соціальної поведінки і нормами, які є в організації, щоб розкрити відмінність між ними; сформулювати проблему, порівнюючи зміст ухвалених рішень з досягнутими результатами.

Загалом, сучасна технологія соціального управління виступає як послідовний ряд процедур, систематизованих в п'яти стадіях: цільовій, дескриптивній, прескриптивній, реалізаційній, ретроспективній. Вона дає можливість використовувати весь інструментарій технологізації, інформатизації, інтелектуальних, аналітичних, експертних систем, базується на програмно-цільовому і комплексному підході, вказує шлях подальшого вдосконалення соціального управління і активізації трудового колективу, спрямованого на досягнення цілей діяльності організації.

Література:

1. Воднік В. Структура соціально-психологічного клімату колективу, шляхи його регуляції та формування // Бюлетень – 2010. —№ 5.—С. 36-70

2. Інноваційні управлінські та педагогічні технології як засоби розвитку школи / [Електронний ресурс] – Режим доступу: school36.kture.kharkov.ua/MR/5.ppt

3. Марченко М.І. Сутність і особливості управлінських технологій / М.І. Марченко // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://s-journal.cdu.edu.ua/base/2008/v5/v5pp163-165.pdf>

4. Соціальні технології: Тексти лекцій / Укл.: Віноградська О.М., Белова Л.О. – Харків: ХНАМГ, 2009. – 135 с.

ЗАВЕРУХА Маріанна

слухачка магістратури за спеціальністю

«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: д.е.н., професор А. Ф. Мельник)

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ ПІДБОРУ ПЕРСОНАЛУ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ КОНСАЛТИНГОВОЇ КОМПАНІЇ

В сучасних умовах розвитку ринкової економіки та підвищення економічної ефективності діяльності компаній, важливого значення